

21. nedel'a A

A za koho ma pokladáte vy? (Mt 16,15)

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 22,19-23

Takto hovorí Pán Sobnovi, správcovi kráľovského paláca: "Zvrhnem Ťa z tvojho miesta, odstránim Ťa z tvojho úradu. A v ten deň zavolám služobníka Eliakima, Helkiášovho syna, a oblečiem ho do tvojho rúcha, opášem ho tvojím pásom a do jeho rúk dám tvoju moc. On bude otcom obyvateľom Jeruzalema i Júdovho domu. Na jeho plece položím kľúč Dávidovho domu; keď on otvorí, nik nebude môcť zavrieť, a keď on zavrie, nik nebude môcť otvoriť. Zarazím ho ako kolík na pevnom mieste a bude slávnym trónom pre dom svojho otca."

Druhé čítanie

List Rimanom 11,33-36

Aké bezodné je bohatstvo, múdrosť a vedomosť Božia! Aké nevyspytateľné sú jeho rozhodnutia a nepochopiteľné jeho cesty! Ved' kto pozná Pánovo zmýšľanie? Ktože bol jeho radcom? A kto mu dal niečo prvý, aby on musel vrátiť? Ved' všetko je od neho, skrze neho a pre neho. Jemu sláva naveky. Amen.

Evanjelium

Matúš 16,13-20

Keď Ježiš prišiel do okolia Cézarey Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov: "Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?" Oni vraveli: "Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za Jeremiáša alebo za jedného z Prorokov." "A za koho ma pokladáte vy?" opýtal sa ich. Odpovedal Šimon Peter: "Ty si Kristus, Syn živého Boha." Ježiš mu povedal: "Blažený si, Šimon, syn Jonášov, pretože ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu."

Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané aj v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané aj v nebi." Vtedy prikázal učeníkom, aby nikomu nehovorili, že on je Kristus.

Na zamyslenie

"Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev." (Mt 16,18) Na čom my staviame náš život? Pokiaľ žijeme, bojujeme stále s touto otázkou. Každý z nás potrebuje mať istotu v pevnom základe, ktorý je naozaj pevný ako skála, a ktorý nemôže byť premožený žiadnymi temnými mocnosťami.

Čo môže predstavovať, tvoriť tento základ v našom živote? Potrebujeme k tomu minimum, čo sa týka materiálnej základne, ktorú potrebujeme pre samotný život na tomto svete. Okrem toho však potrebujeme aj prácu, aby sme si mohli kúpiť tieto materiálne veci. A napokon sú to tiež nie-materiálne hodnoty, ktoré sú veľmi dôležité pre život: iní ľudia, vzťahy, citové zázemie, úcta... Toto všetko nám zabezpečuje útočisko a istotu. V skutočnosti to tak však môže, ale aj nemusí vyzeráť. Niekedy totiž máme náklonnosť stavať náš život na zdanlivých istotách. Hľadáme "pevný" základ v oblastiach alebo pri ľuďoch, ktorí nám môžu ponúknuť len piesočný, nestály základ, ktorý sa pri najbližšom daždi odplaví.

Ani v duchovnom živote neunikneme pred touto otázkou a tak sa častokrát púšťame znova a zas do nového hľadania a bojov. S ľuďmi, ktorí hľadajú pravdu a pravú istotu, sa stretávame aj v dnešnom evanjeliu. Mnohí z týchto ľudí považujú Ježiša za jedného z veľkých prorokov – kúsok viery už v nich je, avšak táto ich viera je ešte veľmi všeobecná. Vnímajú síce, že je tu niekto, kto ich zvláštnym spôsobom oslovuje, ale nevedia toto volanie ešte správne vysvetliť. Potom sú tu ľudia, ktorí sú už nejaký ten čas s Ježišom na ceste. Ich skúsenosti s ním sú už oveľa viac osobnejšie, hlbšie, bohatšie. Svojim najbližším kladie Ježiš rozhodujúcu otázku: "A za koho ma pokladáte vy?" (Mt 16,15) Peter sa odvažuje vo svojej odpovedi k rozhodnému kroku: uprostred virvaru rôznych názorov a postojov prichádza k tomu poznaniu, ktoré môže úplne od základu zmeniť život človeka: "Ty si Mesiáš, Syn živého Boha!" (Mt 16,15) Táto Petrova odpoveď je zároveň odpoveďou aj na našu už v úvode položenú otázku: na čom môžeme v oblasti (duchovného) života skutočne stavať?

Tá pravá a skutočná skala – je Boh sám, tak ako to môžeme vidieť v samotnom Ježišovi. Avšak len slovami vyjadrené poznanie ako základ nestačí. Skutočné budovanie tohto základu bude závisieť od toho, či sa nám podarí toto vyznanie tak konkrétne premieňať, robiť ho živým a viditeľným v našom živote, že to bude nosným elementom nielen pre náš život, ale vďaka nášmu životu sa stanú zvedavými na tohto Ježiša Krista aj druhí ľudia. Keď vyznávame: "Ty si Mesiáš, Syn živého Boha!" – zaznieva aj v nás niečo z tej dávnej nádeje a túžby izraelského národa po "shalom", po tej obrovskej spáse pre celého človeka a pre všetkých ľudí? Vieme aj my naše vlastné nádeje a túžby po oslobodení sa od tlakov a otroctiev v osobnom živote, našu nádej, že každé nešťastie, zlo sa môže aj v našom živote premeniť na "shalom" spájať s týmto vyznaním?

Takéto vyznanie k Ježišovi Kristovi vyslovujú a žijú vždy len určití ľudia. Peter dostáva za to "kľúče od Kráľovstva nebeského". To neznamena nič iné ako to, že je k tomu povoláný otvárať vo viere v Ježiša Krista brány spásy tým ľuďom, ktorí hľadajú spásu vo svojom živote. Peter bol prvý, avšak k tomu istému sme povolávaní všetci. Ten, kto sa vydá po Ježišových stopách a so svojím celým bytím vyzná Syna živého Boha, ohlasuje tak Božiu náklonnosť ku všetkým ľuďom.